

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **JAPAVO, spol. s r.o.**, se sídlem Dostihová 624, Slušovice, zast. JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským, advokátem se sídlem Palackého 151/10, Prostějov, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2020, čj. 18121/20/5200-11431-711413, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 24. 3. 2021, čj. 65 Af 39/2020-63,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností podanou dne 6. 5. 2021 napadal žalovaný (dále „stěžovatel“) shora označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci, kterým krajský soud zrušil v záhlaví uvedené rozhodnutí stěžovatele a dodatečné platební výměry Finančního úřadu ve Vsetíně ze dne 23. 10. 2012, kterými byla žalobkyni doměřena daň z příjmů právnických osob. Důvodem zrušení správních rozhodnutí byla skutečnost, že již uplynula objektivní lhůta pro stanovení daně podle § 148 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu.

[2] Usnesením ze dne 24. 3. 2022, čj. 9 Afs 95/2021-40, devátý senát NSS soudu postupem podle § 17 odst. 1 s. ř. s. postoupil věc rozšířenému senátu NSS k zodpovězení otázky, „*zda se desetiletá objektivní prekluzivní lhůta pro stanovení daně, která započala běžet za účinnosti zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, staví dle § 41 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, z důvodu soudního řízení, které bylo zahájeno až za účinnosti zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, nebo zda se v souladu s § 264 odst. 4 daňového řádu má na její běh plně užít jeho § 148 odst. 5, který stavení daně lhůty vylučuje.*“

[3] V souvislosti s tím Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 4. 2022, čj. 8 Afs 155/2021-57, přijatým podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s., přerušil řízení ve věci kasační

stížnosti stěžovatele. Zodpovězení otázky předložené rozšířenému senátu totiž mohlo být rozhodné pro posouzení nyní projednávané věci.

[4] Rozšířený senát následně o předložené otázce rozhodl rozsudkem ze dne 1. 11. 2023, čj. 9 Afs 95/2021-64, *Global Drink*. Na položenou otázku odpověděl následující: „Pokud se v souvislosti se stanovením daně vede před soudem ve správním soudnictví řízení, které bylo zahájeno po 31. 12. 2010, nestaví se lhůta pro stanovení daně podle § 41 s. ř. s., ale podle § 148 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. V tom případě se však nestaví nejdelší možná lhůta pro stanovení daně podle § 148 odst. 5 daňového řádu.“ Tím odpadla překážka řízení a předseda senátu i bez návrhu podle § 48 odst. 6 s. ř. s. vyslovil, že se v řízení pokračuje. Zároveň účastníkům řízení umožnil, aby se k věci vyjádřili.

[5] V návaznosti na to stěžovatel doručil soudu podání nadepsané „Zpětvzetí kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 24. 3. 2021, č. j. 65 Af 39/2020-63“. V něm výslovně uvedl, že bere kasační stížnost zpět. Právní otázka, kterou měl za spornou, totiž byla vyřešena rozsudkem rozšířeného senátu ve věci *Global Drink*. Proto stěžovatel shledal, že není důvod pokračovat v řízení o kasační stížnosti.

[6] Z doručeného podání plyne zjevná vůle stěžovatele vzít kasační stížnost zpět a je i zřejmá identifikace řízení, ve kterém tak chce učinit.

[7] V souladu s dispoziční zásadou, již je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatel) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (§ 37 odst. 4 zákona s. ř. s.). Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud usnesením řízení zastaví.

[8] Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. listopadu 2023

Petr Mikeš
předseda senátu